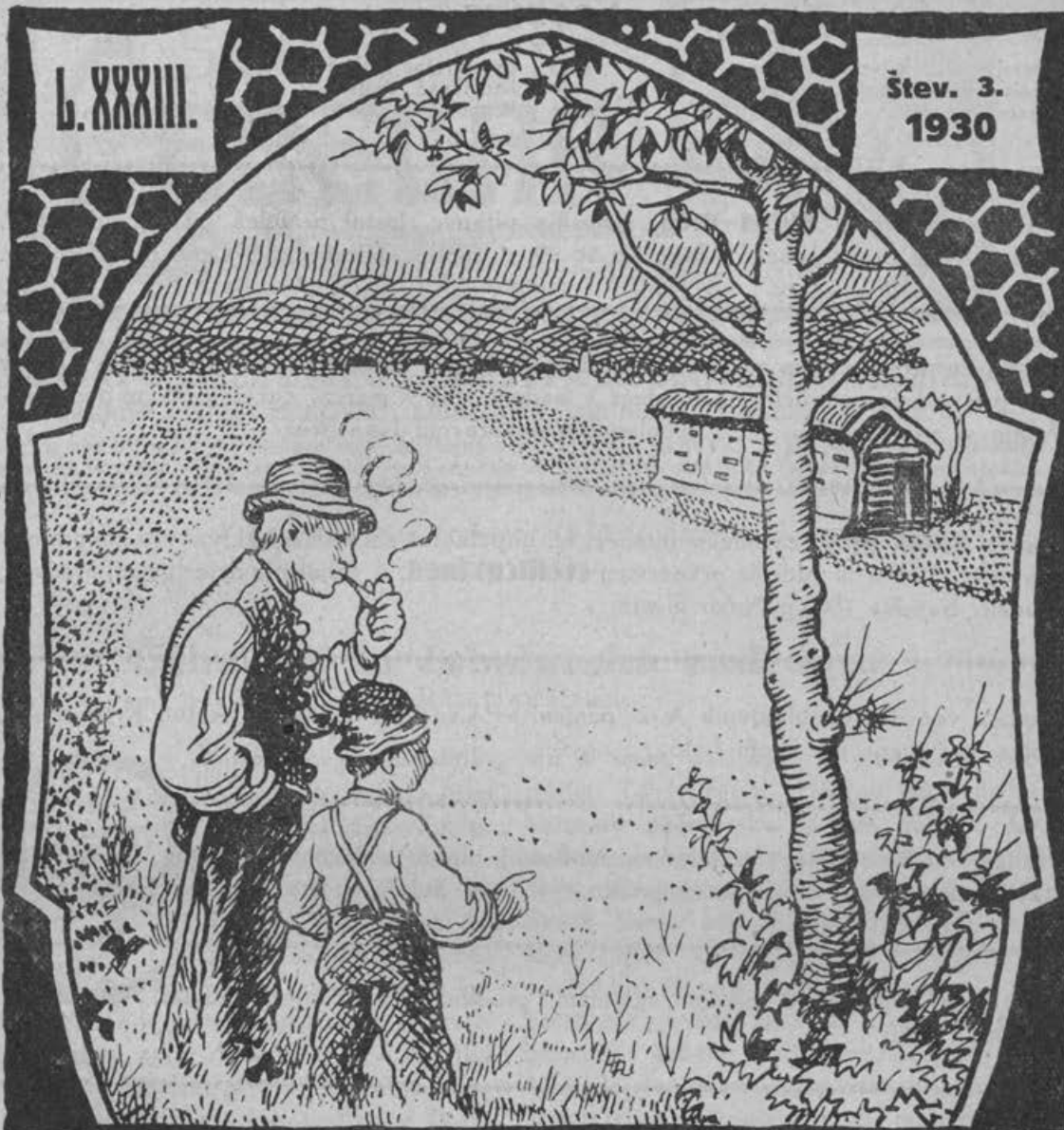

L. XXXIII.

Štev. 3.
1930

SLOVENSKI
ČEBELAR
GLASILO ČEBELARSKEGA DRUŠTVA
ZA SLOVENIJO

Vsebina:

Čebelarji in čebelarska zadruga	33	Opazovalne postaje	41
Čebelarstvo v kamniškem okraju	36	Društvene vesti	45
Mesečna navodila	38	Drobiž	46

Garantirano pristi **ajdov med**, zanesljiv pitanec, lastni pridelek od zdravih čebel, prodaja Ivan Srež, čebelar, Bratonci št. 99, p. Beltinci, Prekmurje. Cena po dogovoru.

Kmetijsko društvo ima v Beltinski šoli šesttedenski **kmetijski tečaj**. V programu je tudi predavanje o čebeloreji, in sicer v nedeljo dne 9. marca. Začetek ob eni popoldne. Vabijo se vsi čebelarji. S čebelarskim pozdravom Ivan Srež.

Pristen **ajdov med**, zjamčen pitanec, od popolnoma zdravih čebel, več sto kilogramov naprodaj. Dobiti je tudi še prvovrsten **cvetlični med**. — Pojasnila daje Ignacij Medved, čebelar, Kandija 100, p. Novo mesto.

Prodaj več dobro obliedenih A.-Z. panjev. — Cena po dogovoru. Anton Krek, kolar, Volča, p. Poljane pri Škofji Loki.

Prodaj 40-50 kranjičev z mladimi maticami, dobro založeni z medom. Oddam celo število skupaj. — Cena po dogovoru. — Ivan Soklič, pošta Dob pri Domžalah. —

14 panjev kranjičev z mladimi maticami prodaj. Ivan Žontar, čebelar, Virmaše 18 pri Škofji Loki.

Imam za oddati večjo množino medu za pitanje čebel. Zdravstveno stanje živalic izvrstno. Cena po dogovoru. — Dr. A. Jenko, St. Vid pri Stični.

Zanesljivega pitanca

ajdovca, od zjamčeno zdravih čebel oddaja Adolf Arko, ravnatelj jetnišnice v Ljubljani. Cena po dogovoru.

Ajdov med

za spomladansko pitanje, od zdravih čebel, pozno točen, prodaja FRAN ŠUMENJAK, čebelar v Jarenini. Cena po dogovoru.

GLASILO ČEBELARSKEGA DRUŠTVA ZA SLOVENIJO V LJUBLJANI

UREJUJE AVGUST BUKOVEC, LJUBLJANA, GRUBERJEVO NABREŽJE ŠTEV. 14

Sklep za uredništvo 20. dne vsakega meseca. Pisma v društvenih zadevah je naslavljati na „Čebelarstvo za Slovenijo v Ljubljani“. Naslov za denarne in blagovne pošiljke (vosek), naročila na čebelarске potrebščine: Blagovni oddelek „Čebelarskega društva za Slovenijo v Ljubljani“, lugoslov. knjigarna

V Ljubljani, dne 1. marca 1930. / Številka 3.

Letnik XXXIII.

Čebelarji in čebelarska zadruga.

Rudolf Gallob v Mežici.

enjeni gospod urednik! Zdi se, da stojimo pred odločitvijo glede ustanovitve »Čebelarske nabavne in prodajne zadruge«. Bodočnost bo pokazala, ali smo zreli voditi tako zadrugo sami. Potrebno je na vsak način, da se izvrši to počasi in varno. Članka v prvi številki letošnjega »Sl. Č.«: »Načrt naredbe o zaščiti in pospeševanju čebelarstva v Dravski banovini« in »Ustanovitev čebelarske zadruge« mi dajeta povod, da podam k njima nekaj misli.

Po mojem mnenju sta omenjeni zadevi poleg drugega dve glavni smernici našega bodočega dela.

Naredba o pospeševanju čebelarstva je gotovo zelo važna za nas vse. Saj bo vsestransko urejevala razvoj našega čebelarstva. Da se bo čebelarstvo razvijalo v splošno zadovoljstvo vseh čebelarjev, je potrebno, da se o tej naredbi razglablja in da o njej razpravljajo podružnice na svojih sestankih. Čebelar misli počasi, zato

mu je treba dati časa in prilike, da razmišlja. To se zgodi pravilno tako, da se aktualne čebelarske zadeve objavijo ter podružnice pozovejo k razpravljanju. Ni dosti, ako razpravljajo o tako važnih zadevah samo odbori podružnic, ali celo samo odbor osrednjega društva; treba je vpoštovati mnenje vseh prizadetih. To pa potrebuje, kakor sem že omenil, precej časa, ker čebelar misli v resnici zelo počasi. Je pač star običaj, da se pečajo s čebelarstvom povečini kmet, mali posestnik, delavec itd., torej povečini ljudje, ki lahko poleg svojega dela mnogo mislijo in govore, težko pa vse to napišejo, ker jim pač manjka zmožnosti; imajo pa mnogo dobrih in pametnih misli. Zakaj bi torej ne pustili, da svoje dobre stvari znašajo na skupnih sestankih?

Brezplodno je početje, ako vodja kakega pokreta izda taka navodila, da potem nikogar ni, ki bi se po njih ravnal, ker po nikakem ne ustrezajo. Vsiliti se nikomur ne da nič! — Nuditi se mora vedno prilika za pravočasno sodelovanje. Čebelar ni samo za to, da opravlja svoje čebele,

dolžan je delati tudi za skupno korist. Eden ne zmore vsega. Kar ne zmore eden, zmoremo vsi!

Vse nauke lahko črpamo iz življenja čebelne družine, ki nas najlepše uči, kako naj delamo: vsi za enega in eden za vse. Kaj pomaga, ako bi matica še tako zalagla, pa bi čebele ne imele prilike iti na pašo? Kaj pomaga, ako ima osrednje društvo najboljšo voljo, da bi kolikor mogoče mnogo storilo za naš skupni napredek, če pa člani nimajo prilike, ali pa sami ne gredo na delo?

Čebelarji! Naša dolžnost je, da dela vsak po svojih močeh za skupni napredek. Kdor se tega ne zaveda, ni vreden, da je član našega društva. Dolžnost osrednjega odbora pa je, da vzgaja in poučuje svoje člane in da jim nudi priliko in čas za udeleževanje v začrtanih smereh. Ves uspeh je zavisen od skupnega, vzajemnega dela. Osrednji odbor je potreben pri svojem delu vse naše podpore. Le potem je mogoč uspešen razvoj naprednega čebelarstva!

Sposobni in zmožni možje na vodilnih mestih, a okrog njih sami požrtvovalni in delavni člani, tako si predstavljam našo »Čebelarsko nabavno in prodajno zadrugo«. Ako danes še ne moremo ustanoviti tako osnovane zadruga, potem je bolje, da počakamo, da vzraste druga generacija, ki bo tega možna!

Vsaka zadruga potrebuje ljudi, ki se z vso vnemo posvetijo združnemu delu. Pošteno delo pa zasluži pošteno plačilo. Zato je računati s tem, da bodo potrebni stalni uslužbenci s stalnimi prejemki. Stalni uslužbenci morajo biti stalno zaposleni, zato menim, da bi spadal pod zadrugo tudi blagovni oddelek. V tem primeru je seveda potrebna izprememba društvenih pravil. Vse združno delovanje mora sloveti na dobrem poslovniku, ki mora vsekakor vsebovati natančna določila glede prevzemanja in razpošiljanja medu, na-

bave in prodaje čebelarskih potrebščin, garancije za blago itd.

Kako si je zamislilo vse to delo osrednje društvo, mi ni znano, ker do danes še niso bila objavljena celotna pravila. Za sedaj zadostuje, da navedem tu glavne pogoje, ki jih smatram za potrebne za dober obstoj zadruga i. s.:

1. delavni in podjetni odborniki, 2. prvovrstno, garantirano pristno, sortirano blago, 3. zagotovitev domačega in inozemskega trga.

Dandanes je tako, da je domači trg preplavljen s cenejšim (ponarejenim) medom tujega izvora (? Ured.), domači čebelarji pa imamo svoj prvovrstni pridelek na zalogi in ga ne morejo spečati. Cenen, slab pridelek si je znal osvojiti trg, zakaj bi ne imel te možnosti tudi dober, malo dražji pridelek? Na žalost imata pri nas sedaj slab in dober med isto ceno. Posameznik pač nikoli ne bo določeval cene medu, lahko bo pa to storila močna zadruga.

Glavna naloga zadruga bi bila skrb, da spravi med pravočasno po primerni ceni na domači trg ter na inozemski trg, in pa skrb za dobro reklamo. Ako bi kazala potreba, bi zadruga med razpečavala tudi s posredovanjem inseratov (n. pr. v kantah po 5 do 10 kg). Prepričan sem, da bi bila razna letovišča v tuzemstvu in tudi v inozemstvu prav dobri odjemalci. Zanesljivo blago, opremljeno z lepimi etiketami! Omenjam pri tej priliki, da sem iskal stike za našo podružnico več mesecev v tuzemstvu in inozemstvu. Posrečilo se mi je odpremiti pred kratkim prvi dve pošiljki v inozemstvo. Odkrito priznam, da to delo ni prav lahko, ali primorani smo iskati sedaj pota, da vnovčimo svoj pridelek po primerni ceni tudi brez zadruga. Neprimerno lažje bi bilo to z zadrugo. Sila kole lomi!

Članek »Ustanovitev čebelarske zadruga« navaja nekaj, s čimer se nikakor ne morem strinjati. Tam čitam, da se bo vršil občni zbor dopoldne, posvetovanje o ustanovitvi čebelarske zadruga pa popoldne. Nikakor tudi ne drži, da se zaradi pomanj-

kanja prostora ne morejo priobčiti v »Sl. Č.« vsa pravila, češ, da se bodo itak prebrala na zborovanju. Dopisnik sam priznava, da to delo ne bo tako lahko, kot si ga mogoče nekateri predstavljajo. Treba bo mnogo truda, preden bo prišla zadruga v pravi tir.

Izkušnje uče, da bo treba obravnavati zadevo zelo previdno in premišljeno. Menim, da je treba ustanovitev izvršiti skupno, na dobro premišljeni osnovi in po dobro pretehtanem načrtu. Zato se ne strinjam z načinom dosedanjega ustanavljanja in se bojim, ako ostane pri dosedanjem načinu, da bo nameravana zadruga polovičarska ustanova, ki bo ideji le škodovala in jo bo mogoče končno tudi pokopala.

Ako je osrednje društvo vse za ustanovitev zadruge potrebno pripravilo že pred leti, bi moralo zadevna pravila objaviti v »Sl. Č.«. Podružnicam je treba dati priliko, da o tem razpravljajo, vzamejo pravila v pretres in se pogloblje v pereča čebelarstva vprašanja. Prepričan sem, da velika večina čebelarjev ne pozna običajnih pravil, ki so predpisana za ustanovitev zadruge. Članstvo se ne more navdušiti za stvar, ki mu je ni prej nihče zadostno raztolmačil in razložil. Delegati podružnic na občnem zboru ne morejo zavzeti svojega stališča napram ustanovitvi zadruge, ako se bodo pravila šele tam prebrala. Pravilnik je duša zadruge, zadruga pa je članstvo!

Da bi se vršil občni zbor dopoldne, posvetovanje o ustanovitvi zadruge pa popoldne, se mi zdi skoraj nemogoče. Mislim, da je zadruga zadeva občnega zbora! Kdo more jamčiti, da se bodo popoldanskega sestanka udeležili vsi delegati? Večina delegatov se bo odpeljala iz Celja gotovo že v prvih popoldanskih urah. Ali ne čutimo čebelarji nikake potrebe za medsebojno spoznavanje? Ustanovitev zadruge naj bo na dnevnem redu občnega zbora!

Zadrugo bodo tvorili člani čebelarji, zato je potrebno, da prvo besedo o njej izpregovorijo oni, ki nameravajo postati zadrugniki. Nepravilno se mi zdi, ustanav-

ljati zadrugo prej, preden se je članstvo o njej izreklo.*

Naloga pripravljalnega odbora bo, da temeljito pouči društvene člane o namenu in pomenu zadruge in jih privede do prepričanja, da je naša rešitev možna le v skupnem, složnem delu za skupni napredek!

Ako si tega nismo v svesti, je vsako nadaljnje razpravljanje potrata časa. Kar na slepo se ne bo prijavil nihče in krivi bodo zopet člani, ker se ne zanimajo! Zato naj tukaj še enkrat v bistvu ponovim, kar sem dejal na koncu svojega članka, priobčenega v 6. številki »Sl. Č.« v letu 1929.:

1. Pripravljalni odbor naj takoj objavi v »Sl. Č.« pravila, ki jih ima že pripravljena osrednji odbor, in pozove vse podružnice, da jih vzamejo v pretres.

2. V »Sl. Č.« naj se otvori prostor za svobodno debato o tej stvari in se objavljajo vsi sklepi in predlogi raznih podružnic.

3. Podružnični odbori so dolžni sklicevati članske sestanke, na katerih naj se obravnava poleg drugih čebelarskih zadev tudi vprašanje ustanovitve lastne zadruge in se razmotrivajo njena pravila.

4. Vsem predavateljem na letošnjih čebelarskih tečajih se nalaga dolžnost, da se pogloblje tudi v zadrugno vprašanje in o tem na tečajih govore.*

5. Osrednji odbor naj pri kralj. banski upravi zaprosi za podporo.

6. V določenem roku, najkasneje pa meseca junija, naj se sestanejo delegati vseh podružnic »Čebelarske zveze v Celju« v Celju ali v Mariboru, delegati vseh ostalih podružnic v Ljubljani. Ta sestanka bosta pokazala jasno sliko delovanja posameznih podružnic in bosta nekak ključ do naše zrelosti. Zanimivo bo zvedeti, kje se nič ne dela in samo zabavlja, kje se čebelarji pritožujejo in težko delajo, in kje se uspešno dela ter kako se uspešno dela.

7. Ako privedeta ta dva sestanka do pozitivnih zaključkov (t. j.: ako se izreče večina delegatov za zadrugo in je prijav-

* Kaj pa, če bi moral predavatelj govoriti proti svojemu razumu in prepričanju? — Op. uredn.

ljenih vsaj 1000 članov), se skliče takoj, najkasneje pa v enem mesecu, ustanovni občni zbor zadruga.

Opozarjam na te točke vnovič z željo, naj vsak čebelar o njih razmišlja.

Končam s pripombo, da se ustvarja le po načrtih. Najbolj varno je hoditi po za-

črtani poti, kar posebno dobro vedo planinci. Če se ne upamo ali ne moremo najti prave poti, ostanimo rajši doma, pa si kupimo velikanski sod, ustanovimo družbo »Medocet«, proizvajajmo medeni kis in čakajmo prav kislih obrazov na boljše čase!

Čebelarstvo v kamniškem okraju.

I. Mayer v Dobu.

III. Tuhinjska dolina.

d Kamnika naravnost proti vzhodu se vleče Tuhinjska dolina, ki jo namaka potok Nevljica, prihajajoča tam izpod Kozjaka. Preko tega klanca se prevali cesta v strmih ovinkih proti Špitaliču in Motniku in dalje proti Štajerski. Ta cesta je že zelo stara. V srednjem veku je bila tu glavna prometna zveza iz Ljubljane preko Kamnika in Motnika v Celje. Trg Motnik je ponosen na svojo preteklost. Obrambni »turn« se omenja že leta 1135. Leta 1422. je postal Motnik trg in je prišel po smrti svojega gospodarja Urha II. Celjskega pod Habsburžane. Od nekaj je spadal Motnik pod Štajersko, šele Napoleonova Ilirija ga je priključila h Kranjski.

Vsa dolina je ozka in približno 20 km dolga. Proti severnim vetrovom je precej dobro zavarovana s široko Menino planino in njenimi podaljški, ki se vlečejo tja do Stranj. Vsi ti vrhovi so porastli z lepimi smrekovimi in bukovimi gozdi, vmes pa se vrste pašniki, košenice in jase. Svet pada polagoma proti jugu in tvori mnogo malih gričkov z manjšimi ali večjimi naselbinami, ki so razmeščene po pravcatem raju sadovnjakov. Proti jugu je dolina hladna in mokrotna, pa tudi zelo malo naseljena. Gričevje, ki se vije od Št. Ožbolta prav do Kamnika, pada namreč precej strmo v dolino in meče senco daleč v dno doline. Blizu Tuhinja stoji mlin, kamor sonce več zimskih mesecev ne posije!

Dno doline je bolj močvirno, vendar nudi s svojimi cvetočimi travniki čebelarjem precej izdatne paše. Južno gričevje je porastlo z lepim gozdom, kjer mnogokrat še pred sv. Petrom med smreka. Izredne vire nektarja nudi čebelarjem tudi mnogo gozdnega grmovja (krhlika in robidovje), ob ugodnih letih pa zlasti borovnice.

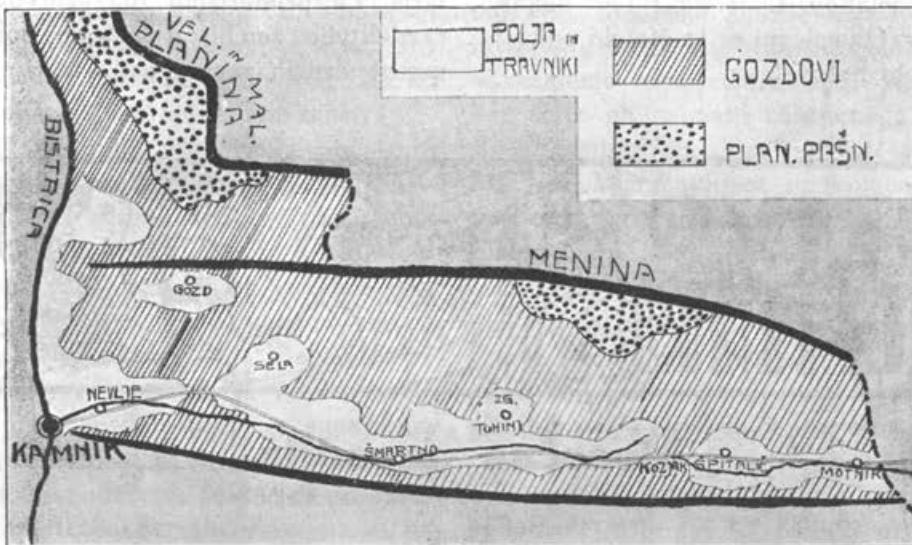
Za čebelarstvo nadvse ugodna je severna stran doline s svojimi grički in grampami. Tam okrog je vse polno solčnih travnikov in malih jas, kjer izgine sneg že zgodaj in odpre črni teloh svoje velike in mnogoštevilne cvete že prav rano. Kmalu potem izgine sveža zelena barva mlade trave dobesedno pod obilico rumenih cvetov navadnega regrata. Ko pa kleplje kosec po dolinskih travnikih svojo koso, se odevajo vsi ti grički v pestro cvetno odejo. Čim dalje teko dnevi v leto, tem višje v goro pleza cvetje, dokler se o sv. Jakobu nekako ne ustavi na planinskih pašnikih. Koscec polagoma stopa više v hrib, pred njim pa so se že čebele opajale na prostranih pomladnih cvetočih livadah.

Dasi ne medita posebno izdatno ne jablanov ne hruškov cvet, vendar naberejo čebele ob ugodnem vremenu na mirijadah rožnatordečih cvetov precej medu. Meseca maja je okolica Zg. Tuhinja in Šmartna en sam cvetoči raj; tam pokrivajo sadovnjaki nad polovico km²! Zelo mnogo je češpljevih dreves. Na teh bero čebele zelo mnogo. Dasi je tamošnja okolica polna sadnega drevja, vendar je le malokatero leto čebelarju naklonjeno. Le 1922. l. sem

točil med s sadnega drevja, ki je bil svetlo zlato rumen in prijetnega duha. Še bolj nezanesljiva je ajda. Ljudje sejejo še po večini črno ajdo in vsa dolina naravnost opojno zadehti ob njenem cvetenju. Žal, da premnogokrat uničijo vse nade močni hladni vetrovi, ki se polagoma pomikajo z ohlajenih vrhov v dolino. Sicer je pa malokatero leto toliko neugodno, da ne bi panji nabrali vsaj večji del zimske zaloge. Oče Jakob Kodra je trdil, da je v dolgi dobi svojega 42 letnega čebelarjenja le

Svoje dni so Tuhinjci prenašali čebele v pomladansko vresje daleč tja na Kolovrat, ki je gorski hrbet vzhodno od Peč. Posluževali so se v to svrhu krošenj, nekakih lesenih nosilnic. Tudi Gorenjci imajo enake. Oče Jaka mi je pripovedoval, da je v mlajših letih mnogokrat nesel skoro prazne kranjčice v pašo visoko naložene, nazaj pa jih je mogel nesti komaj po tri! Dandanes ne prenašajo več. Menda so ljudje vresje preveč uničili in porabili za metlice in steljo.

dvakrat moral dati čebelam vso zimsko zalogo, pa tudi dopolnjeval je ni premnogokrat.

Vsekakor premalo pa je izrabljena tudi hojeva paša na Menini. Njena široka pleča so pokrita s krasnim, starim gozdovjem, dolinice in ravni pa so lepe gorske košnice in pašniki. Res imajo čebele iz niže ležečih vasic precej visoko do teh gozdov, vendar so mi leta 1922. dvakrat dobesedno napolnile medišča v času od sv. Petra do sv. Jakoba. S primerno organizacijo bi se dali postaviti potrebni čebelnjaki više v gori, kamor bi potem vsaj domačini čebele v pašo prevažali, odnosno prenašali. O pravem prevažanju tu ne more biti govora, ker tamošnja gorska pota za to niso primerna.

Da tudi neugodnim letom obisk Tuhinjske doline ni zabranjen, je pokazalo leto 1924. Udarec je sledil udarcu. Donosa je bilo tisto leto v maju 170 dkg, v juliju 80 dkg in v avgustu 300 dkg, vsega skupaj torej samo 5 kg 50 dkg! Vseletni padec je kazal 7 kg 70 dkg. Letni uspeh: ob koncu leta je bil panj za 2 kg 20 dkg lažji, torej ni prinesel niti zimske zaloge. Grozno je zima gospodarila tam, kjer čebelar ni pravočasno pomagal s sladkorjem...

Počenski od Kamnika, leže po vrsti občine Nevlje, Gozd, Podhruško, Loke, Hruševka, Šmartno, Zg. Tuhinj, Špitalič in Motnik. Zemljišča so razdeljena okroglo v ha nekako takole:

Vsa dolina meri torej nad 123 km², za nas čebelarje pa pride v poštev komaj

Okoliš	Njive	Travniki in pašniki	Sadov- naki	Gozdi	Nerodo- vitna zemlja	Skupno
1. Nevlje — Sela	592	1393	25	2228	113	4351
2. Šmartno	471	414	32	1475	61	2453
3. Zg. Tuhinj	330	419	29	1334	60	2171
4. Špitalič	318	560	14	2054	38	2984
5. Motnik	82	62	3	215	13	375
Skupno	1793	2848	103	7306	285	12335

Okoliš	Število čebelarjev	Kranjč	A. ž.	Drugi panji	Skupno
1. Nevlje - Selca	18	126	28	40	194
2. Šmartno	18	95	4	—	99
3. Zg. Tuhinj	17	87	80	19	186
4. Špitalič	18	125	21	—	146
5. Motnik	11	59	2	—	61
Skupno	82	492	135	59	686

80 km², pa je še od tega nad polovico gozda, ki medli le ob ugodnih letih. Na ostalih 40 km² se mora preživljati približno 700 plemenjakov, to je na 1 km² nekako 18 panjev. Ob rojevni se to število podvoji, včasih celo potroji!

Iz gorenje razpredelnice posnemam, da prezimuje 82 tuhinjskih čebelarjev letos 686 panjev, ali okroglo 8 panjev na čebelarja. Če primerjamo to razpredelnico z razdelitvijo zemljišč, pa nam pokaže še mnogo drugih zanimivosti. (Dalje prih.)

Mesečna navodila.

Henrik Peternel v Bukovem žlaku.

April.

Meseca aprila še ni povsod pričakovati izdatne čebelne paše. Le v zavetnih in prisojnih legah, kjer je mnogo pomladnega vresja in teloha, je mogoče, da naberejo čebele nad svojo potrebo. Ne morem nobenemu čebelarju svetovati, da bi prevažal čebele kam daleč v vresje. V tisti dobi kaj rad zapade sneg in čebele, ki so vajene izletavati, planejo v sneženo, bleščeko se naravo in poginejo. Kaj pomaga, ako naročimo kakemu nečebelarju v bližini pasišča, naj pazi na čebele, ko pa katastrofe pri najboljši volji ne more preprečiti. Kdor ne more k čebelam v vresju, kadarkoli je treba, naj jih tja ne prevaž.

Kar velja o vresju, velja v še večji meri o vrbi, ki raste ob potokih. Veter pomete nabroj čebel v vodo; odtod pregovor: Kar čebele na vrbi naberejo, to trikrat s svojim življenjem plačajo.

Pa še nekaj je, kar ne govori preveč za zgodnjepomladno pašo: čebele po taki paši zelo rade rojijo, kar ne ugaja skoraj nobenemu lastniku, ki čebelarja na med.

Večina čebelarjev torej v začetku tega meseca nima izdatne čebelne paše v svojem okolišu. Ker pa čebele v aprilu povsod že močno zalegajo, naj bo vsak čebelar pozoren na zalogo živeža in naj nudi čebelam vode v napajalniku.

Pri teh dveh točkah se moram pomuditi dalje časa.

Ta mesec je čas temljitega pregledovanja panjev. Ako je v minulem mesecu za-

dostovalo, da smo se prepričali, imajo-li čebele dovolj živeža, se moramo ta mesec prepričati, imajo-li vse družine dobre matice.

Pregledovanje moramo vršiti brez naglice in smotreno. Čebelar naj pomisli, da panja sploh ne odpre, ako ne utegne delati tako, da čebelam ne škoduje. Za pregledovanje izberemo lep dan brez vetra in z dovoljno zračno toploto in sicer čas med deveto in dvanajsto uro dopoldne in tretjo ter peto uro popoldne. Opoldne ne bomo delali, ker takrat mladice prašé. Čebelar si pripravi potrebno orodje ter kadilo za pomirjevanje čebel. Pripravi si tudi kos papirja in svinčnik, da si bo vse, kar bo v panju opazil, lepo sproti zapisal.

Po teh pripravah odpre panj, odstrani očejo in odpre previdno brez trušča okenca. Preden ga odpre, je dobro, da čebele malo nakadi skozi zaklopnico. Ko je okno odstranjeno, pusti najprej, da se morebitne čebele z okna sprašijo v panj, potem pa vtakne v panj sipalnik, da čebelice ne bodo padale na mrzla tla in tamkaj otrpnile. Pri prečnem delu (n. pr. v dunajskem panju) vzamemo sat za satom ven, menjaje zgornjega in spodnjega, dokler ne pridemo do prvega zaleženega sata. Razumé se, da moramo sate postavljati na primerno kozico, da ne padajo čebele po tleh.

Iz prvega zaleženega sata se običajno že da spoznati kakovost matice. Ako je pokrita zalega lepo strnjena in podobna deski iz rjavega lesa, okoli pokrite zalege pa vidimo lepo zvrščene žerke in jajčeca, je matica izborna. Nespameten bi bil, kdor bi jo hotel po sili videti in jo spraviti s tem v nevarnost. Ako pa prvi zaleženi sat našim željam ne ustreza, še ne smemo matice obsoditi, ampak moramo seči še nekoliko globlje v panj. Ako tudi na prihodnjem satu zalega ni lepa, se prepričajmo, da-li so v satju jajčeca ali jih ni. Ako ni mlade zalege, je panj sumljiv, da je brezmatičen; ako pa je mlada zalega, si zapišemo, da je kakovost matice dvomljiva.

Ko devamo sate nazaj v panj, zapazimo v nekaterih krajih in v nekaterih letih, da

je prvi sat tik zadnjega zaleženega sata nabito poln cvetnega prahu ali obnožine. Ako je panj tako močan, da zasedejo čebele precej več satov nego je zaleženih, je dobro, da poiščemo izdelan in nekoliko meden sat s čebelnim delom brez obnožine in ga denemo v panj tik poleg zadnjega zaleženega sata, ostale pa, kakor so bili prej v panju. S tem nudimo matici, da zaleže še ta sat. Temu opravilu pravimo »povečanje plodišča«.

Pri panjih s podolžnim satjem (AŽ panji) je pregled vsekako enostavnejši. Ko panj odpremo, pogledamo proti odprtemu žrelu in takoj vidimo, kje sedijo čebele. Najprej odvezamemo nezasedene sate, ako jih je kaj, sicer pa najmanj zasedenega na levi strani, potem pa jemljemo sat za satom ven ter jih postavljamo na kozico, dokler ne dobimo prvega zaleženega sata. Tega si ogledamo. Ako vidimo zalego lepo strnjeno, okoli nje pa žerke in jajčeca, je matica dobra in nadaljnje delo nepotrebno. Dobro je, da pri vseh panjih odstranimo prizidke (voščene kepice) na rešetki in na satnikih, v kolikor smo jih ven vzeli, ker s tem pridobimo vosek in obvarujemo čebele smrti pri vračanju satov v panj. Pri podolžnih satih (v AŽ panjih) ni potreba večati plodišča, ker ga čebele itak same zadostno večajo proti žrelu in proti okenecu. Slabo stanje zalege zapišemo: ako je zalega na vseh razvojnih stopnjah od jajčeca do bube, zapišemo, da je stanje nezadovoljivo, ako je pa v panju sama pokrita zalega, zapišemo, da je panj sumljiv brezmatičnosti.

Zgodi se tudi, da so kateri panji brez zalege in da čebelar matico najde ali pa je ne najde. Takega panja naj ne razdira, ampak naj si le zabeleži, da v panju ni zalege.

V prejšnji številki sem opisal, kako pregledamo kranjčice. Kdor je to storil v minulem mesecu, naj to sedaj ponovi, kdor pa tega ni storil, naj panje sedaj brezpogojno pregleda.

Kako pa naj postopa čebelar s panji potem, ko jih je temeljito pregledal?

Evo navodil!

1. Panj, ki ima lepo čebelno zalego, ne potrebuje drugega, nego da ga pustimo v miru, ako ima dovolj zaloge.

2. Ako smo v panju našli tu in tam kako celico z močno vzbočeno kapico, v celici pa trota, še ne smemo matice zaradi tega obsoditi. To se zgodi pomladi pri najboljših materah.

3. Ako smo v panju našli le pokrito zalego ali pa sploh nobene, je panj sumljiv, da je brez matice. Takoj obsoditi ga ne smemo, pač pa ga preizkusimo! V ta namen mu pokladajmo dva zaporedna večera po $\frac{1}{2}$ l zelo razredčenega medu (1:1). Ako ima matico, in sicer rodovitno, bo zalegla, da bo veselje, o čemer se prepričamo nekoliko dni po krmljenju.

4. Ako najdemo zalego v vseh dobah razvoja, ampak nestrnjeno, počakajmo! Mogoče je, da matica ni mogla strnjeno zalegati, ker niso bile celice prazne. Kakovost ozir. stanje zalege se včasih popravi, a tako redko, da se ne izplača na to čakati, ako ni družina močna.

5. Panji, ki imajo tako zvano grbasto zalego, oziroma močno vzbočene pokrovce na čebelnih celicah in nič čebelne zalege, so izgubljeni, ker je družina brezmatična ali pa ima jalovo lansko matico. Tako družino je treba takoj omesti v travo, da se čebele spraše v druge panje, njih panj pa odstraniti ali vsaj žrelo zapreti.

Sicer pa svetujem vsakemu čebelarju, da odstrani vse družine, ki niso življenja zmožne, tudi tiste, ki bi se šele o kresu razvile do viška. Slabiči le povečajo število čebel v okolišu, ne da bi imel čebelar od njih kaj haska. Celo nasprotno se zgodi, zakaj ti nepridipravi poberejo med pred nosom plemenjakom, ki razveselijo čebelarja s svojim presežkom, katerega jemlje s zadovoljstvom iz medišč.

Pod točko 3. omenjene družine, ki prekinejo zaleganje, ako zmanjka paše, ali ki vobče močno zalegajo šele sredi meseca aprila, so običajno najboljše za donos medu, ker pozno zalegajo, toda tako, da res kaj izda. Taki panji ne tratijo svojih moči z gojenjem zalege in z nepotrebni

izleti v hladni pomladi. Čebelar naj pazi, da se ne prenaagli s sodbo in ne uniči svojih najboljših plemenjakov.

Kar se tiče združevanja družin, ne morem dovolj priporočati, naj ne dodajajo slabičev slabičem ali pa šibkejšim panjem. Meni se je obnesel edino le sledeči način združitve.

Slabičeve sate vzamem iz panja in jih dodam obema sosednima panjema tik njih zalege, slabičeve čebele pa ometem v travo, da se sprašijo v sosednja panja. Razume se, da velja to samo za podiranje slabičev s pravo matico. To moramo slabiču vzeti šest ur poprej. Trotovisko zalego moramo uničiti, čebele pa zunaj omesti, da se spraše v sosednje panje.

Strah, da bi se čebele pri združevanju klale, je prazen. Ako bi se to vendarle pripetilo, je temu skoraj vedno kriv čebelar, ki ne strpi, da bi se čebele dodobra nasrkale medu. Čebelo s polnim tovorom medu sprejme vsak panj. Srečna združitev pa postane dvomljiva, ako hoče čebelar napraviti vse v enem dnevu in zaradi tega vse vprek podira, da silijo v posamezne panje čebele iz raznih podrtih panjev.

Po končanem temeljitem pregledu panjev naj čebelar prepusti čebele svojemu naravnemu razvoju, pripravi pa naj vse, kar je potrebno za tisti čas, ko so čebele na vrhuncu razvoja. Pripravi naj panje in vrše za roje, satnice itd., da ne bo brezglaven tekal okoli in nadležoval sosednje čebelarje, ki so takrat sami s svojim delom prezaposleni.

Zunaj čebelnjaka naj posveti čebelar vso pažnjo mrtvim čebelam. Ni si mogoče misliti zglednega čebelarstva brez snage. Vedno me veseli, ako najdem v čebelnjaku in okoli njega snago in red. Ni s tem rečeno, da naj bo čebelnjak lepa vrtna stavba. Nasprotno sem celo opazil, da čebele najbolj ljubijo enostaven čebelnjak, ki je zbit iz krajnikov, brez olupšav in brez barv. To je umevno. Saj čebela po svoji naravi ljubi votlo drevo (panj) in se gotovo počuti najbolje v nezaljšanem čebelnjaku. A snaga mora biti! Mrtve čebele je treba skrbno zbirati in sežgati ali pa globoko

pokopati, da niso, ko se razkrajajo, izvira-lišče kužnih glivic.

Jako važno je vprašanje napajanja čebel. Vse obsodbe so vredni napajalniki, ki je v njih stoječa voda, n. pr. korita z mahom, s plavajočimi trskami ali slamo i. t. d., ker se pri njih ne da preprečiti, da bi bolezenske kali ne zašle v vodo in bi jih čebele ne zanesle v zdrave panje.

Napajalnik za čebele naj bo tako napravljen, da voda odteka v propuščajoča tla. V ta namen razkopljemo na prav solnčnem prostoru, 20 do 30 korakov od čebelnjaka, tla in zemljo nadomestimo s prodom. V prod zabijemo 4 količke, nanje pa pribijemo ozko vodoravno desko. Nanjo postavimo staro pločevinasto posodo, ki ima na dnu malo, s tenkim šilom napravljeno luknjico, skozi katero kaplja voda. Vodne kaplje kapajo na kako široko

desko, ki smo jo poševno prislonili na količke. Vsa ta naprava stane malenkost in zadostuje popolnoma. Posodo je treba z vodo napolniti zjutraj, pa bo voda ves dan polzela po deski, ne da bi napravila mlako; saj jo požira prod.

Vodi je dobro primešati nekoliko soli, in sicer na 16 litersko posodo (kanto) 3 do 4 jedilne žlice. Voda naj bo po možnosti mehka, torej deževnica ali pa iz potoka; le v sili rabimo vodo iz vodnjaka.

Dokler trpijo čebele zaradi mraza, je dobro, da vodo vsak dan segrejemo, preden jo vlijemo v kanto. Kanta naj bo zaprta, da ne pridejo čebele vanjo.

Spomladi privabimo čebele k napajališču s tem, da postavimo solnčnega dne k deski satje, ki vsebuje malce medu. Ko so se čebele napajališču privadile, ga ne opuste več.

Opazovalne postaje.

Jos. Verbič — Ljubljana.

Mesečna poročila za januar 1930.

V e č i n a p o s t a j. V prvi in drugi tretjini meseca smo imeli več solnčnih dni. Toplina zraka je bila ves čas zelo zmerna in višja kot druga leta; sredi druge mesečne tretjine, še bolj sredi zadnje, se je tako dvignila, da so se čebele nekoliko dni dobro prašile. Mrtvic po panjih je bilo zelo malo. Neugodnih pojavov nismo opazili.

Š k o f j a L o k a i n S v. G r e g o r. Nekateri plemenjaki kljub primernemu vremenu niso leteli. Bali se zanje nismo, ker smo vedeli, da jim ne manjka ničesar.

V i r m a š e. Bolj všeč nam bi bilo nekoliko mrzlejše vreme, da bi čebele ne začele prezgodaj z zaleganjem.

D o b. Naši panji so imeli mnogo mrtvic. Vzroka nismo mogli dognati. Čebele so zelo iskale in donašale vodo.

R o v a. Nekateri čebelarji so letos, spominjaje lanske hude zime, zadelali panje spredaj s slamo in z deskami, kar je pri dobrih A.-Ž. panjih nepotrebno. Čebele zato niso mogle izrabiti lepih izletnih dni. Zgodilo bi se tudi lahko, da bi se zadušile.

V a v č j a v a s. Konec meseca nas je razveselil s prvo obnožino.

P t u j. Na mnogih panjskih bradah sem pri zadnjem prašenju našel pohabljenе mlade čebele, kar mi je bilo v dokaz, da so matice začele delovati že v začet. meseca.

V r ž e j. Naše živalice so zgodaj začele s snaženjem svojih stanovanj. Ameriško žrelo in podložena lepenka sta mi prav dobro rabila, da sem jim delo olajšal.

C e z a n j e v c i. Poraba hrane je bila majhna, četudi nisem imel panjev odetih do konca meseca. Prepričal sem se, da je boljše, ako jih pred začetkom zaleganja ne odenem pretoplo.

G u š t a n j. Eden izmed panjev je bil zelo nemiren in čebele so letele iz njega pri + 2° C. Ko sem mu notranjost razgrel z vročo strešno opeko in mu dal vode, so se umirile. Posledica razgretja je bila tudi, da so se presedle na sosednje sate.

N e d e l j i c a. Tehtanec ni pokazal nikake izgube. Navzel se je vlage, ker je stal na planem in je bila večinoma vso dobo gosta megla.

Mesečni pregled za januarja 1930.

K r a j (z morskó višino)	Označba opazovane panja	P a n j e n a t e ž i						T o p l i n a z r a k a				D n i j e b i l o							
		p r i d o b i l v			i z g u b i l v			v m e s e c u č i s t i h d k g		n a j v i š j a n a j n i ž j a		s n e g o m		o b l a č n i h		p o l j a s n i h	j a s n i h		
		1.	2.	3.	1.	2.	3.	p r i - d o b i l	p o - r a b i l	C°	n a j v i š j a	n a j n i ž j a	d n e	d e ž e v n i h	o b l a č n i h	p o l j a s n i h	j a s n i h		
		m e s e č n i t r e t j i n j d k g								C°									
Ljubljana (305 m)	A.-Ž.	—	—	—	10	10	10	30	—	+11	-6	+06	3	9	2	15	11	5	2
Vič pri Ljubljani (298 m)	A.-Ž.	—	—	—	15	15	20	50	—	+10	-5	+13	4	9	4	17	4	10	3
Št. Vid nad Ljubljano (314 m)	A.-Ž.	—	—	—	20	10	20	50	—	+10	-7	-04	6	8	4	17	11	3	1
Tacen pod Šmarno goro (314 m)	A.-Ž.	—	—	—	25	30	50	105	—	+12	-7	+18	7	4	6	23	2	6	6
Škofja Loka (349 m)	A.-Ž.	—	—	—	25	30	25	80	—	+10	-4	+30	3	7	3	21	3	7	11
Virmaše pri Šk. Loki (361 m)	A.-Ž.	—	—	—	30	25	30	85	—	+11	-5	+29	4	7	4	14	8	9	8
Blejska Dobrava (577 m)	A.-Ž.	—	—	—	30	25	45	100	—	+9	-6	+11	5	2	1	18	9	4	1
Dob (305 m)	A.-Ž.	—	—	—	20	30	30	80	—	+11	-9	-04	5	5	3	12	10	5	6
Rova na Gor. (350 m)	A.-Ž.	—	—	—	25	30	15	70	—	+10	-8	+14	6	7	2	15	5	11	2
Breg-Križe (483 m)	A.-Ž.	—	—	—	20	30	30	80	—	+8	-5	+14	5	5	5	13	6	12	—
Cerknica (575 m)	A.-Ž.	—	—	—	25	30	15	70	—	+8	-7	+10	5	9	2	16	15	—	12
Sv. Gregor pri Ortneku (736 m)	A.-Ž.	—	—	—	24	20	20	64	—	+9	-6	+11	2	5	2	14	9	8	10
Krka (300 m)	A.-Ž.	—	—	—	15	25	45	85	—	+14	-7	+05	1	5	2	17	5	9	12
Vavčja vas p. Semiču (280 m)	A.-Ž.	—	—	—	15	20	35	70	—	+12	-5	+13	9	7	4	20	6	5	4
Novo mesto (180 m)	A.-Ž.	—	—	—	20	20	30	70	—	+12	-10	+03	3	6	3	16	7	8	—
Ptuj (221 m)	A.-Ž.	—	—	—	25	30	70	125	—	+14	-7	+35	3	1	—	13	14	4	10
Sp. Ložnica pri Žalcu (252 m)	A.-Ž.	—	—	—	25	30	35	90	—	+7	-9	+01	5	6	2	15	14	2	15
Orehova vas p. Marib. (270 m)	A.-Ž.	—	—	—	30	25	30	85	—	+13	-7	+49	3	5	1	19	7	5	7
Sv. Duh na Ostr. vrhu (536 m)	A.-Ž.	—	—	—	30	45	60	135	—	+8	-10	-25	3	2	2	11	10	10	14
Vrže pri Ljutomeru (176 m)	A.-Ž.	—	—	—	10	20	15	45	—	+12	-9	00	5	3	1	17	12	2	12
Cezanjevci (182 m)	A.-Ž.	—	—	—	20	50	—	70	—	+12	-9	+05	3	6	3	16	12	3	21
Guštajn (398 m)	A.-Ž.	—	—	—	25	35	10	70	—	+5	-10	-20	2	5	—	12	2	17	10
Jarenina (262 m)	A.-Ž.	—	—	—	10	20	22	50	—	+17	-12	-02	3	6	1	20	3	8	24
Nedeljica (Beltinci) (170 m)	Amerikanec	—	—	—	0	0	0	0	—	+12	-7	+13	5	3	3	19	4	8	16

Računski zaključek upravnega oddelka za leto 1929.

D o h o d k i		S t r o š k i	
Din	P	Din	P
Članarina	10	Urednikova in upravnikova nagrada itd.	10.500
Inserati	68.794	Sotrudniki	3.216
Obresti p. h.	66	Tiskovni stroški	28.445
Podpora za li. t. tečaje in predavanja	41	Razpošiljanje »Slov. čebelarja«	7.250
Razno	24.464	Oglasni davek	8
	3.002	Tečaji, predavanja, potnine	14.348
		Opazovalne postaje	3.839
		Knjižnica	116
		Cebel. muzej	1.663
		Manipul. p. h. in položnice	1.476
		Gotovina v blagajni	25.504
	96.367		96.367
	40		40

Računski zaključek blagovnega oddelka za leto 1929.

D o h o d k i		S t r o š k i	
Din	P	Din	P
Izkupiček za prodano blago	30	Nakup blaga	318.060
Gotovina v blagajni koncem leta 1928	355.179	Režija	35.574
Gotovina v p. h. na Dunaju koncem leta 1928	67.827	Izdelovanje satnic	43.547
Gotovina v p. h. v Ljubljani koncem leta 1928	204	Zavarovalnina	32
	5.943	Gotovina koncem leta 1929	22.623
		Gotovina v p. h. na Dunaju koncem leta 1929	204
		Gotovina v p. h. v Ljubljani koncem leta 1929	9.111
	429.154		429.154
	70		70

Ljubljana, dne 17. februarja 1930.

Pregledala in v redu našla:

Emil Flere, m. p.

Fr. Lunder, m. p.

Bilanca upravnega oddelka dne 1. februarja 1930.

A k t i v a		P a s i v a	
	Din		Din
Čebelarski muzej	12.000	Kreditorji	23.392
Opazovalne postaje	12.000	Zaklad za čebelarski dom	101.942
Inventar	600		
Knjižnica	4.000		
Vrednost starih letnikov »Slov. Č.«	1.000		
Gotovina dne 31. decembra 1929	25.504		
Prirastek gotovine v januarju	14.324		
Primanjkljaj	55.905		
	125.334		125.334

Bilanca blagovnega oddelka dne 1. februarja 1930.

A k t i v a		P a s i v a	
	Din		Din
Debitorji do rač. kn. XXVI. zad.	25.290	Kreditorji	14.034
Zaloga blaga	225.000	Cisto premoženje	298.049
Inventar	1.000		
Inventar za izdelavo satnic	27.000		
Gotovina dne 31. decembra 1929	22.623		
Gotovina v p. h. na Dunaju	2.057		
Gotovina v p. h. v Ljubljani } dne 31. decembra 1929	9.111		
	312.083		312.083

Ljubljana, 17. februarja 1930.

Pregledala in v redu našla :

Emil Flere, m. p.

Fr. Lunder, m. p.

Društvene vesti.

Tečaji in predavanja.

Tečaj za spoznavanje in zatiranje kužnih bolezní se bo vršil meseca aprila takoj po veliki noči v Ljubljani. Tečaj bo trajal dva dni. Udeležencem bomo povrnili potne stroške in jim preskrbeli cenejšo prehrano in prenočišče, ako dobimo tozadevno podporo. Ta tečaj bo enak tistemu, ki ga je društvo priredilo lansko leto meseca julija. Tečaj se bo vršil deloma v bakteriološkem zavodu, deloma v Marijanišču. Vsi, ki bi se ga radi udeležili, naj se prijavijo po dopisnici tajništvu do 15. marca. Dan in dnevni red tečaja bomo priobčili v 4. številki našega lista. Pričakujemo, da bodo čebelarji uvideli važnost tega tečaja in se zgledali v obilnem številu.

Čebelarstvo predavanje po radiju. Opozarjamo vse čebelarje na čebelarstvo predavanje po radiju, ki se bo vršilo dne 2. in 23. marca ob 15. Predaval bo g. Okorn. Čebelarji, ne zamudite te ugodne prilike! Poslušajte predavanje, ki bo zelo važno in koristno za vse čebelarje!

Podružnica za Maribor in okolico priredi v nedeljo, dne 9. marca, v primeru slabega vremena pa dne 16. marca t. l. ob 14 v Racerjevem dvoru pri Mariboru čebelarstvo predavanje. Predavatelja pošlje zveza čebelarstvih podružnic v Celju.

Podružnica Sv. Jurij ob j. ž priredi dne 10. marca na kmetijski šoli v Sv. Jurju celodnevni tečaj o kuhanju voska in napravo satnic. Tečaj bo vodil g. J. Kosi iz Celja.

Izvršena predavanja. Dne 5. januarja t. l. je na Viču ob prav dobri udeležbi predaval g. Bukovec o nemiru v panju kot vzroku slabega prezimovanja. — Dne 6. januarja t. l. se je vršil tečaj v Trbovljah. Ob prav dobri udeležbi je predaval g. Bukovec o težavah pri kupčiji z medom ter o vrednosti medu kot živila in zdravila.

Zapisniki sej osrednjega odbora.

Seja širšega odbora dne 11. januarja 1930.

Navzočni so bili vsi gg. širšega odbora, le g. podpredsednik Arko je svojo odsotnost zaradi bolezní opravičil.

Predsednik, gospod prošt Kalan, je sejo otvoril, pozdravil vse navzočne ter ugotovil sklepčnost, nakar je odbor začel obravnavati točke dnevnega reda.

1. Zapisnik. Tajnik je prebral zapisnik zadnje seje, ki se je vršila dne 10. decembra 1929. Zapisnik se je po malem popravku odobril.

2. Redni občni zbor. Odbor je sklenil, da se bo občni zbor vršil dne 19. marca 1930 v Celju. Zaradi dopisa Zveze čebelarstvih podružnic v Celju, ki želi, da bi se občni zbor Zveze vršil isti dan kot glavni občni zbor, se je določil sledeči red zborovanja:

Dne 19. marca t. l. bo v okoliški šoli v Celju ob osmih dopoldne naprej občni zbor Zveze čebelarstvih podružnic za bivšo mariborsko oblast. Ta mora svoje posle opraviti do desetih. Takoj nato se bo v istem prostoru začel občni zbor glavnega društva. Popoldne ob treh naj se vrši sestanek, ozir. posvetovanje o ustanovitvi čebelarstve zadruga. Tajniku se je naročilo, da naj o tem obvesti »Zvezo« in preskrbi vse, kar je za občni zbor potrebno. Običajni dnevni red občnega zbora in vabilo na občni zbor naj se objavita v februarški številki našega lista.

Prometnemu ministrstvu naj se pošlje prošnja, da nam dovoli voznino za vse udeležence zborovanja.

3. Dopisi. Tajnik je prebral došle dopise. Najvažnejši so: Dopis »Zveze« zaradi nakazila zneska za predavanja. — Sklep: »Zvezi« se nakaže od subvencije toliko, kolikor ji gre po številu članov, včlanjenih pri podružnicah bivše Mariborske oblasti.

Dopis »Zveze«, da bi se vršil občni zbor osrednjega društva in »Zveze« na isti dan. — Sklep: Določiti se red zborovanja v Celju, omenjen pod točko 2. tega zapisnika.

Dopis g. Fr. Juga iz Brezij, v katerem priporoča ustanovitev čebelarstve podružnice za Tržič. Odbor je dopis in nasvet g. Juga hvaležno sprejel na znanje in tajniku naročil, naj stopi z merodajnimi osebami v Tržiču v stik zaradi ustanovitve podružnice, o uspehu pa naj poroča na prihodnji seji.

Dopis Živinorejske zadruga pri Sv. Jariju ob j. ž. s prošnjo, da bi se za novoustanovljeno čitalnico pošiljal »Slov. Čeb.« brezplačno in bi se zanj darovalo nekoliko starejših letnikov. — Sklep: Nekoliko starih letnikov se zadrugi daruje, list pa se iz gmotnih ozirov ne more pošiljati brezplačno.

Dopis g. ravnatelja Lunačka v št. Rupertu, v katerem poroča, da je moral iz zdravstvenih ozirov opustiti vodstvo čebelarstve podružnice v št. Rupertu, je vzel odbor z obžalovanjem na znanje. Odbor se je spominjal velikega truda, ki ga je imel g. ravnatelj Lunaček s pospeševanjem doljenjskega čebelarstva, in je izrazil svojo veliko hvaležnost in zahvalo, kar naj mu tajnik pismeno sporoči.

Prošnja šolskega upraviteljstva na Dvoru, da bi društvo šoli darovalo en A.-Ž. panj, se je odklonila, ker odbor nima A.-Ž. panjev na razpolago. Priporočil pa bo odbor to prošnjo banski upravi, ki bo take panje razdeljevala.

Dopis in predloge g. dr. Vilimeka je vzel odbor na znanje in jih bo izkušal po možnosti udeležiti. Obvestilo podružnice pri Sv. Petru pri Mariboru, da se bo zaradi premajhnega števila članov razšla, je vzel odbor na znanje.

Dopis policijskega ravnateljstva zaradi pošiljanja čebelarstvega lista je vzel odbor na znanje.

4. Predlogi — slučajnosti. G. Bukovec je poročal, da ima okrajna blagajna za ljubljansko okolico na razpolago neki znesek, ki bi ga rada nakazala kaki podružnici. — Odbor je sklenil, da se okrajno blagajno naprosi, da nakaže ta znesek podružnicama na Viču in v Tacnu za nakup stikalnice. Dalje je odbor sklenil, da se naprosi kmetijsko ministrstvo, da nakloni društvu iz razredne loterije primerno podporo. Tudi banska uprava naj se naprosi za podporo za list in za čebelarstvi tečaj, ki naj bi se vršil meseca aprila

G. blagajnik, ravnatelj Mesar je prosil, da bi se mu za inventuro blagovnega oddelka določil v pomoč eden izmed gg. odbornikov. — Odbor je določil g. prof. Verbiča. Ta je ponudbo sprejel.

G. Okorn je predlagal, naj bi se za mesec april razpisal tečaj za spoznavanje in zatiranje kužnih čebelnih bolezni po vzorcu tečaja, ki se je vršil meseca julija 1929. Enak tečaj naj bi se vršil potem še enkrat v poletnem času. — Odbor je predlog sprejel in odredil, da se tečaj takoj razpiše in čebelarje povabi k obilni udeležbi.

G. ravnatelj Mesar je poročal o nakupu rešetk in o vzorcih platna za izdelavo vreč, ki se rabijo pri stiskalnicah za vosek.

G. Okorn je poročal, da praznuje g. viš. sad. nadzornik Martin Humek dne 12. januarja t. l. svojo 60 letnico rojstva. Predlagal je, da se mu v imenu društva čestita. Odbor je s hvaležnostjo priznal veliko delo, ki ga je g. nadz. Humek storil za čebelarstvo, ter g. predsednika in tajnika naprosil, da mu v imenu društva čestita. Ker je bil g. Humek svoječasnno izvoljen za častnega člana čebelarskega društva, je odbor tajniku naročil, da izposluje izgotovitev primerne diplome.

G. Močnik je predlagal, da bi blagovni oddelek dal nekoliko blaga mariborski Kmetijski podružnici v razprodajo, ker bi to bilo za štajerske čebelarje primernejše. G. Mesar mu je pojasnil, kako je s to stvarjo.

G. Okorn je poročal o nabavi enotne posode za med in demonstriral vzorec posode za 25 kg medu. Posoda je ugajala. Razvil se je razgovor, ali naj se nabavi le ena vrsta take posode ali dve vrsti, in sicer ena za domačo uporabo, druga pa za izvoz medu v inozemstvo. O izpolnitvi posode in o napisu na njej bo odbor še razpravljajal na prihodnji seji.

Prošnji g. Kanclerja se je ugodilo ter se mu je prepustil kliše njegovega čebelnjaka za 30 Din.

G. Arrigler je predlagal, da bi se v kmetijske odbore po deželi predlagali za zastopnike dobri čebelarji, ker bodo kmetijski odbori za čebelarstvo zelo važni. Tajnik.

Ljubljanska podružnica bo imela odborovo sejo dne 11. marca t. l. ob 8 zvečer pri »Nacetu«.

Znižana voznina za potovanje na občni zbor v Celju. Generalna direkcija železnic nam še ni poslala dovoljenja za polovično vožnjo. Upamo pa, da dobimo to dovoljenje v kratkem. Vse delegate opozarjamo, da kupljene vozne listke predlože prometnemu uradniku na postaji v Celju v žigovanje in jih ne oddajo, temveč shranijo za povratek. Na občnem

zboru bodo dobili potrdilo, da so se zborovanja udeležili, in bodo potem domov potovali brezplačno.

Čebelarska zadruga. Zanimanje za zadrugo je med čebelarji zelo veliko. Vedno se prijavljajo novi člani. Do sedaj je priglašanih čez 200 deležev. Nekatere podružnice so zahtevale, da naj bi se pravila zadruge priobčila v »Sl. Č.«. Vsem tem sporočam, da je bilo to za sedaj nemogoče, ker so pravila preobsežna in ker primanjkuje prostora. Ko bodo pravila popolnoma urejena, bodo itak priobčena v listu. Šele na podlagi končnih pravil bomo začeli nabirati člane. Da pa ustrezem želji podružnic, sem razposlal po en osnutek pravil posameznim podružnicam, da jih izroče delegatom, ki jih naj prouče.

Vse podružnice prosim, da zanesljivo pošljejo svoje delegate v Celje, da se udeležijo občnega zbora in posvetovanja o ustanovitvi zadruge. Natančneje poročilo o dosedanjem delu za zadrugo bo itak podano v Celju pri posvetovanju. Tajnik.

Predelava voska v satnice. Mnogim čebelarjem še ni znano, da izdelava naš blagovni oddelek satnice (umetno satje) in da prevzema od čebelarjev vosek v predelavo v satnice. Vsem čebelarjem sporočamo, da je naš blagovni oddelek začel izdelavati satnice dne 11. februarja t. l. in bo mogoče že sedaj ustreči vsem naročilom. Na kg gre približno 14 satnic za A.-ž. panje; cena za kg je 65 Din. Za predelavo voska v satnice računa blagovni oddelek 10 Din za vsak kg izdelanih satnic. Pri čiščenju in predelavi gre seveda nekoliko voska v izgubo in sicer 4, 6, 8%, kar je zavisno od čistoče voska.

Čebelarji, preskrbite se s satnicami o pravem času! Satnice je treba za razpošiljanje po pošti dobro zavarovati. Zato jih pošiljamo samo v zabojčkih, ki jih zaračunavamo po lastni ceni.

Drobiž.

Kmetijska (in čebelarska) razstava bo od 20. do 25. marca t. l. v Budimpešti. Potniki iz Jugoslavije imajo na madžarskih železnicah 50% popusta, na naših pa 25%. Razstavne legitimacije se dobe v vseh večjih mestih Jugoslavije proti odškodnini 60 Din. Madžarski vizum se dobi na razstavi. Poprej ga ni treba.

Veliko povišanje uvozne carine na med v Nemčiji. Nemški državni svet je v seji dne

12. decembra 1929 odobril povišek uvozne carine na med od 40 Mk na 70 Mk. Sedanja carina znaša tedaj v dinarjih 9.50 Din za kg. V celoti se je povišala za 75%.

Razume se, da je bil udarec namenjen predvsem ameriškemu in ruskemu medu, a tudi jugoslovanskemu medu je sedaj onemogočeno, da bi se pojavil na nemškem trgu.

Cene za žive čebele. Podružnica v Gorjah je na letošnjem občnem zboru določila sle-

deče cene: za matico 62 Din, za plemenjaka 338 Din, za roj 163 Din.

Da ne bo zmot in presenečen, je treba, da podružnica pojasni, kakšne plemenjake in kako težke roje je imela v mislih pri določevanju cen. Med rojem in rojem je velika razlika. Isto velja tudi za plemenjake. Za kateri mesec velja cena? Prosimo pojasnil!

Cene medu in voska so neizpremenjene. Zaloge cvetličnega medu naglo kopnijo. Ajdovca je še vedno zelo mnogo. Posamezniki ga ponujajo po več tisoč kilogramov. Predlanskega hojevca bo skoraj konec.

Voska je dovolj, ponudbe in plačila ne presegajo cene 45 Din za kilogram.

Čebelarji, ki imajo večje množine ajdovca, naj ne pozabijo na »železno zalogo« za čebele v slabih časih. Vse kaže, da letos ne bo prida letina, kajti mehkim zimam kaj rado sledi hladno poletje. Če bo slaba letina, ki nas je pa Bog obvaruj, ne bomo kupovali sladkorja, marveč bomo segli po cenejšem ajdovcu.

Na naslov izdelovalcev panjev. Nekateri mizarji opremijo okenca pri A. Ž. panjih s tako veliko mrežo, da sega rob čez kvačice oziroma, da so kvačice zabite v les skozi mrežo. Ako hočemo zarjavelo mrežo nadomestiti z novo, moramo pri takih okencih poprej vse kvačice izdreti. Zgoraj in spodaj naj tedaj mreža sega samo do kvačice.

Žičnato rešetko najboljšega izdelka ima v zalogi naš blagovni oddelek. Izdelana je iz cinkaste žice. Ker je površina prehodov pri taki rešetki mnogo večja nego pri pločevinasti, je za čebele brez dvoma bolj primerna, zlasti ker nima ostrih robov. Vrhtega je le nekoliko dražja nego pločevinasta. Čebelarjem jo priporočam v preizkušanje.

Ali je označevanje matic res težavno? Vsak začetek je težak! Čeprav sem prijel že marsikatero matico za krila, mi je še vedno roka nekoliko nemirna, kadar sega po »duši« panja. Zato razumem začetnika, ki se boji, da bi matico pri označevanju poškodoval.

Nekateri označujejo matice z barvo kar na satu. Niti ujamejo je ne. Barvanje opravijo tako rekoč mimogrede. Seveda je za to treba precejšnje spretnosti, ki si jo pridobimo s prakso. Nekateri primejo matico za krila, jo prav narahlo pritisnejo na kako mehko tkanino in jo označijo, ne da bi jo izpustili iz rok.

Začetnikom priporočam, da si napravijo 4 do 5 mm visok in 4 mm širok obroček, ki ga naj v dveh nasprotnih smereh preprežejo z nitkami. Zanke, ki nastanejo, naj bodo približno tako velike kakor matični hrbet. Za podlago pri barvanju uporabljajmo večkrat zganjen kos kake mehke tkanine. Matico de-

nemo na tkanino in jo naglo pokrijemo z obročkom. Potem »lovimo« matični hrbet na ta način, da mrežico malce privzdignemo in premaknemo toliko, da ujamemo matični hrbet točno v sredino kake zanke. Sedaj napravimo na hrbitšču barvno liso v velikosti majhne leče. Barve ne smemo preveč nanesti, toda znamenje mora biti vendarle razločno vidno. Kot »čopič« uporabljajmo navadno nekoliko čsiljeno vžigalico, ki smo jo na koncu malo strli, da postane konica mehka. Ko smo matico označili, naglo dvignemo mrežico, na matico pa poveznemo kozarec. Čez dve, tri minute je znak sh.

MLADE, zelo živahne matice ukrotimo s tem, da jih spustimo na priprto okno. Tam se bodo naglo upehale, potem pa kar s »čopičem« po njih!

Vsa umetnost pri označevanju pa tiči v barvi. Ako je dobra, je delo zanimiva igrača. Žal, da so kupljene barve večinoma za nič.

Recept za barvo: V finem špiritu, raztopi toliko linega šelaka, da dobiš gosto raztopino, ki jej primešaš še nekoliko suhe barve (bele, rumene, rdeče). Če postane barva pre-gosta, ji dolij špirita. Stekleničice morajo biti vedno dobro zamašene.

Barvo ima v zalogi naš blagovni oddelek. Preden se pa lotimo barvanja matic, se moramo uriti v tem opravilu na čebelah ali trojih.

Kdor hoče, da bo imel zanesljiv pregled čez starost svojih matic, se ne bo mogel ogniti temu enostavnemu, toda v resnici važnemu delu.

Barve za panje. Velike važnosti za ohranitev lesa, ki je izpostavljen raznim vremenskim neprilikam, je, da ga proti temu primerno zavarujemo. Zato moramo panjevo končnico pobarvati z oljnato barvo. Najprej jo napojimo s firnežem. V drugič jo prepleškamo s firnežem, ki smo mu dodali nekoliko barve, v tretjič in četrtrič pa z oljnato barvo. Med vsakim pleskanjem mora biti toliko sledka, da se barva temeljito posuši.

Pravijo, da imajo čebele rumeno, zeleno in modro barvo posebno rade. Prav te barve so pa najbolj drage, ako zahtevamo pristne, ki na solncu ne oblede. Komur je do tega, da ima panje popleskane z lepimi, trajnimi barvami, naj zahteva pri nakupu pristno kromovo rumenilo, zelenilo Viktorija in ultramarin (modro). Te barve ne oblede na solncu. Opozarjam pa, da so razmeroma drage, i. s. 50 do 68 Din kilogram. Pa se jih kljub temu izplača kupiti, ker so izdatne.

Izmed drugih barv priporočam nežno sivo, zlasti oker in svetlo rjavo. Tudi teh barv

solnce ne vzame. Vse druge barve so za naše namene nerabne, zlasti tiste, ki jih imajo trgovci že pripravljene (po 12 do 14 Din za kilogram).

Ako pa hočemo za svoje panje še nekoliko več storiti, moramo končnico po končanem pleskanju prevleči tudi s prama portalnim lakom.

Samo ob sebi umevno je, da moramo z barvami varčevati. Nanesti jih smemo le v prav tankih plasteh, torej ne kar na debelo. Pregoste barve ne smemo uporabljati, ker bi naglo razpokala in se začela luščiti.

Pazimo, da kupimo prvovrsten firnež! Od tega je mnogo zavisno.

Kdor želi finih barv, naj se obrne na naš blagovni odelek, ki ima zvezo z neko solidno tvrdko.

Ali lastovka res lovi čebele? O tem vprašanju se je že mnogo razpravljalo oziroma mnogo prazne slame zmlatilo. Še vedno se dobe čebelarji, ki so na lastne oči — kako pa! — videli lastovko, ki je hlatala za čebelami. Ker je dosti ljudi, ki radi verjamejo tudi največje neumnosti, ako so — tiskane, ni čuda, da se bajka o lastovki kot morilki čebel vedno in vedno znova pojavlja v čebelarški književnosti.

Kdor pa pozna način življenja te srčkane ptičice in pa ustroj njenega kljunčka, ustne votline in grla, ve, koliko nezmiselnosti tiči v bajki o lastovki kot škodljivki.

Neko jesen je sneg zalotil lastovko na potu na jug. Po ljubljanskih ulicah je ležalo mnogo teh ptic, ki zaradi mraza in gladu niso mogle nikamor. Pobral sem jih nekoliko in odnesel v toplo kuhinjo. Žal, da jim ni bilo pomoči, vse so pomrle. Takrat sem si jih temeljito ogledal. Lastovkin kljunček je zelo mehak in tako majhen, da z njim ne more loviti večjih žuželk. Izredno velika in zelo nežno ustvarjena pa je njena ustna votlina. Grlo je zelo ozko, kar je za naše vprašanje posebno važno.

Splošno je znano, da lastovka vsak svoj plen sproti požre, ne da bi poprej kam sedla in ujeto žrtev priredila za svoj želodček. Od čebele je pa užitno samo oprsje. Sinica pobere mrtvo čebelo, sede z njo na vejo, ji odtrga glavo in zadek, prsa pa sne. Isto storita srakoper in vrabec. To dokazuje, da so le prsa za ptice užitna, trda glava in neokusni zadek pa ne (strup!).

Lastovka pa v zraku ne more odščipniti čebelne glave in zadka, ker ima preslaboten kljun. Cele čebele pa tudi ne more pogoltniti. To ni mogoče niti dosti večjemu srakoperju. Če pa uvažujemo še lastovkino nenavadno majhno grlo, bomo prav radi verjeli, da more pogoltniti k večjemu kako manjšo muho. Te in pa razne majhne mušice so njena edina hrana. Mušic pa tudi v bližini čebelnjaka ne manjka. Za temi se lastovka poganja, kadar jo čebelar vidi in misli, da čebele lovi. — Nikdar pa se lastovka ne poganja za čebelami!

Našemu rodu je lastovka posebno mila. Ne bi bilo lepo, ako bi uprav čebelarji to nad vse ljubeznivo ptico gledali s pisanim očesom in ji naprtavali grehe, ki jih ne dela. Zato sem napisal gornje pojasnilo, ki vsekakor drži, pa naj reče kdo drugi, karkoli hoče.

Trotovka pravimo tisti matici, ki leže same trote. Vzrokov za to je več. Vsaka matica postane na starost (v 4. in 5. letu) jalova. Semenska mošnjica se ji je v teku let izpraznila. V njej ni več semenskih nitk, ki jajčeca oplojavajo. Potem nese matica samo neoplojena jajčeca, iz katerih se izvalijo le trotje.

Tudi mlade matice postanejo trotovke, ako se ne morejo opravičiti. Prezgodaj spomladi ali pa pozno jeseni rojene matice postanejo redno trotovke, ker takrat še ni trotov, ali jih pa ni več, da bi mogli matice opravičiti.

Pa tudi sredi poletja, ko je največ trotov, postanejo nekatere mlade matice trotovke. Vzrok za to je le redkokdaj slabo vreme, večkrat pa prirojena telesna napaka ali pa pomanjkanje nagnjenja do plemenjenja. Kakor pri drugih živih bitjih, bo tudi pri maticah to največkrat vzrok, da ostanejo nerodovitne.

Poleg trajno jalovih matic, ki nesejo sama trotja jajčeca, začno včasih tudi nekatere mlade matice kmalu po prahi nesti le trotja jajčeca, ali pa več trotjih nego čebelnih. Toda kmalu prenehajo s trotjo zalego in nesejo sama čebelna jajčeca. Kaj je temu vzrok, ne vemo. Treba je tedaj pri mladih »trotovkah« previdnosti. Nobene ne smemo obsoditi na podlagi kakovosti njene prve zalege.

Zalego jalove matice spoznamo po tem, da je v vsaki celici samo eno jajčece. So tudi izjeme, ki so pa redke. Čebele-trotovke znesejo v eno celico po več jajčec.

Cenik čebelarskega orodja in potrebščin,

ki jih ima v zalogi blagovni oddelek Čebelarskega društva za Slovenijo v Ljubljani, Jugoslovanska knjigarna, Pred škofijo (poleg stolne cerkve).

Predmet	Cena	
	Din	p
1. Pripomočki za pomirjenje čebel oziroma za varstvo proti piku.		
Brizgalnica za roje	120	—
Euskol, 3 kosi, novo impregnirani	2	—
Kadilniki (boljši)	75	—
Čebelarska kapa s tkanino	40	—
Čebelarska kapa, »zimnata«	46	—
Pajčolani	30	—
Pajčolani z zimnatim vložkom	40	—
Čebelarske pipe (pihalnik Dathe)	60	—
Razpršilnik za škropljenje čebel z vodo, navaden	6	—
Razpršilnik za steklenice, zelo učinkovit, tudi za vrtno porabo	28	—
Čebelarske rokavice	60	—
Samokadilnik »Vulkan«	120	—
2. Pitanje čebel.		
Baloni za 1 liter	8	—
Baloni za 1 liter z odprtim podstavkom za pitanje iz medišča	16	—
Baloni za 1 liter z zaprtim podstavkom za pitanje iz medišča	18	—
Pitalnik za A. Ž.-panj iz bele pločevine	16	—
3. Matica.		
Barva za označevanje matice, garnitura (štiri barve)	18	—
Matičnice (kletke) raznih vrst . . . . . od Din 2— do	13	—
Matičnice z oddelkom za hrano za razpošiljanje po pošti	3	—
4. Točenje, shranjevanje in konserviranje medu in voska.		
Čistilnik za med z dvojnimi sitom, iz zelo močne pločevine	130	—
Gonilo najnovejšega sistema (s poprečnim železom Din 230—)	200	—
Leseni obod za dozo za pošiljanje po železnici	10	—
Nastavek s taco za odkrivanje satja ob točenju medu	130	—
Nož za izpodrezavanje satja	10	—
Nož za odkrivanje satja	10	—
Pločevinaste posode za med, à 1/2 kg	3	—
Isto à 1 kg	4	—
Isto à 2 kg	7	—
Isto à 5 kg	10	—
Pločevinaste posode za med, za 25 kg	40	—
Leseni sodi za 50 kg	50	—
Odbojna štula	70	—
Pločevinasto sito za čiščenje medu (dvojno)	60	—
Stekleničica za pošiljanje medu kot vzorec	3	—
Pločevinasto točilo za 3 satnike	950	—
Topilnik za voščine	80	—
Vilice za odkrivanje satja	24	—
5. Satnice in žičenje.		
Deska za pritrjevanje satnic	6	—
Garnitura za vdělavo satnic (dvojni topilnik za vosek, cevka za lepljenje)	30	—

Predmet	Cena	
	Din	p
Kolesce za vtiranje žice, boljše	18	—
Luknjač za okvirčke	55	—
Satnice, 1 kg	70	—
Svetiljke za zalivanje satnic »Gratze«	42	—
Šilo za vrtanje luknjic	3	—
Žica v klobčiču, pocinjena	4	—
Žica, najfinejša, v originalnem zavitku, 1 zavitek	6	—
6. Panj in njega deli.		
A. Ž.-panj na 9 satnikov z verando	285	—
A. Ž.-panj na 10 satnikov z verando	325	—
Kovinski deli za A. Ž.-panj:		
a) 6 finih palic, 40 cm, à Din 1.—	6	—
b) 2 nosilca za matično rešetko, à Din 1·50	3	—
c) 2 tečaja za vratca, à Din 1·50	3	—
d) 4 tečaji za brade, à Din —75	3	—
e) 2 mreži za okenca, à Din 4.—	8	—
f) 4 zapahi za okenca, à Din —50	2	—
g) 2 zaporici za zaklopnico, à Din —25	—	50
h) ¼ kg kvačic pocinkanih (1 kg Din 18.—)	5	—
i) kljukica za vratca	—	50
j) rešetka za 1 panj, zelo močna, brušena	15	—
Žična mreža za okenca (pocinkana), kvadratni meter	38	—
Okvirčki za A. Ž.-panje (nezbiti), za komad	1	75
Pločevinasta razstojišča, namesto kvačic, za 9 ali 10 satnikov	2	50
Matična rešetka, nemškega fabrikata, zelo močna, kvadratni meter	150	—
Matična rešetka, nemškega fabrikata, šibkejša, kvadratni meter	75	—
Matična rešetka, najfinejša, sestavljena iz palčic, 34×15 cm	18	—
" " " " " " 24×13 "	10	—
Zapahi za žrela:		
a) kovinski, enostranski	2	—
b) leseni (Trinkov sestav) s peresom	1	50
7. Pripomočki za delo v in izven panja.		
Kleščice za A. Ž.-panje	28	—
Kleščice za gorko stavbo	25	—
Zaklopna kozica za odlaganje satnikov s čebelami	50	—
Lesen sipalnik za A. Ž.-panje na 9 in 10 satnikov	25	—
Strgulja za snaženje A. Ž.-panjev	10	—
ščetica za ometanje čebel	8	—
8. Razno.		
Odvijač za vijake	3	—
Jeklena šablona in zabičaj (priprava za pritrjevanje kvačic)	24	—
Tehtnica za obljudene panje	1150	—

V področju osrednjega odbora se je ustanovil poseben odsek za blagovni oddelek, katerega naloga je organizirati nakup in prodajo čebelarških potrebščin, voska in medu ter na ta način pomoči tako članom kakor društvu. Imel bo v zalogi le prvovrstno blago po zmernih cenah. Čebelarji! Podpirajte to društveno ustanovo s tem, da svoje potrebščine le pri njej kupujete. Dobrodošli so odseku vsi dobri nasveti in misli s strani člancv.